

[Rlishøj]

Og endelig vil jeg spørge udenrigsministeren om, hvilke lande der nu får en særlig gennemgang sådan som de 10 lande, som er blevet nævnt. Er det sådan, at Mongoliet, Vietnam og Namibia får en særskilt vurdering på samme måde som de lande, vi har set? Vi må jo nok regne med, at det er inden for den landegruppe, som får en særlig vurdering i form af disse gule hæfter, at vi finder de fremtidige bistandsmodtagerlande, og derfor er det jo et politisk signal, hvis et land er med i den gruppe. Derfor er mit spørgsmål, hvilke lande der i de næste måneder, i denne tænkepause, vil få en særlig vurdering, som så vil ligge til grund for den landekreds, som vil komme på listen over de 20 eller 25 lande, som skal modtage dansk bistands-hjælp.

Jeg beklager – og det vil fru Birgitte Husmark komme nærmere ind på – at der ikke kan skabes flertal for vores dagsorden. En del af ordlyden er den samme som ordlyden af den dagsorden, som er foreslået af hr. Erik B. Smith m.fl., men den side af sagen vil fru Birgitte Husmark komme nærmere ind på i sit svar.

Skrumsager Skau (V):

Efter Venstres mening er det en unyttig forespørgselsdebat, vi har i dag. Der foreligger jo ikke noget nyt, og tingene har været vendt og drejet mange forskellige steder, og derfor føler vi altså, at det er en unyttig debat.

Der er bred enighed om, hvilken udviklingspolitik vi skal føre fra dansk side. Som det også har været sagt indtil flere gange, er vi enige om, at vi skal ned på færre lande – vi har udvalgt de første 12, men vi skal lidt højere op, på ca. 20-22 – og vi er enige om, at vi skal føre en meget mere målrettet politik i disse lande, i stedet for at vi som tidligere spreder vore midler over ca. 60 forskellige udviklingslande.

I Venstre er vi enige i de kriterier, som er stillet op. Det er kriterier, som jo har været drøftet her flere gange. Vi skal se på udviklingslandenes udviklingsstade, vi skal se på virkningen af ulandsbistanden, vi skal have en dialog med de pågældende udviklingslande om økonomi, og vi skal selvfølgelig også se på, om det, vi foretager, er miljømæssigt bæredygtigt, så at vi får en positiv udvikling på det område. Vi skal også fremme menneskerettigheder og demokrati, og herunder skal vi selvfølgelig tage os i agt for kvindeaspektet, som i det område også er vigtigt.

Jeg vil gerne nævne, at vi selvfølgelig også må være opmærksomme på, hvor andre lande lægger deres ulandsbistand. Jeg mener, at det er vigtigt, at de forskellige industrialiserede lande prøver at koordinere hjælpen til udviklingslandene, og at vi ikke koncentrerer os om nogle få lande, men er med til at hjælpe alle udviklingslande.

Venstre lægger selvfølgelig vægt på alle disse faktorer, men jeg vil gerne have lov til at fremhæve to ting: Vi skal ikke bare give midlerne, vi skal også kræve opfyldelse af de krav, som vi stiller til de pågældende lande. Det vil i højeste grad være en hjælp til selvhjælp, og så vil hjælpen også være positiv i stedet for negativ.

Vi skal have en dialog med de pågældende udviklingslande. Dialogen er meget, meget vigtig, vi skal ikke tro, at vi kan komme og klare det hele for dem og løse deres problemer. Der må være en dialog med deres politiske styre, og derigennem må sikres, som jeg nævnte før, en økonomisk og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Det er også meget vigtigt, når vi nu taler om, hvilken politik de pågældende lande skal føre, når vi har sat landbrugsprojekter i gang, at de pågældende lande fører, skal vi kalde det en landbrugspolitik, som sikrer de pågældende landmænd et rimeligt udkomme af deres produktion.

Vi har alt for ofte set, at vi har sat nogle landbrugsprojekter i gang, og at landmændene i de pågældende lande har sat en produktion i gang, og når de så har skullet sælge deres varer, kunne de ikke få dem afsat på det lokale marked. I den forbindelse er det, der foregår i GATT, jo meget vigtigt for at sikre, at verdensmarkedspriserne bliver højere, end de er for øjeblikket, og være med til at sikre, at en landbrugsproduktion i udviklingslandene også bliver økonomisk bæredygtig.

Efter Venstres mening er det også meget vigtigt, at vi får en sammenhæng mellem de forskellige udviklingsprojekter, og at der er et samarbejde mellem de forskellige landes bistandsorganisationer.

I Tanzania var Danmark gået ind med en fin cementfabrik, men der manglede de tilknyttede enheder, der var ikke elektricitet nok, infrastrukturen var ikke tilstrækkelig, der manglede veje og andet. Det er meget vigtigt, at vi i fremtiden sikrer, at der er harmoni i de projekter, som